

§ 8.

Opstaar der Formodning om, at den i en Besætning udbrudte Sygdom er Oksens ondartede Lungesygge, Kvægpest eller Svinedifteritis, skal Politimesteren lade nogle Stykker slagte og obducere for derved at komme til Visshed i Sagen.

De Dyr, om hvilke det efter Dyrlægens Erklæring maa anses for afgjort, at de ere angrebne af nogen Sygdom, som efter § 2 er undergIVEN eller kan blive inddragen under det offentlige særlige Forsorg, kunne af Indenrigsministeren paahydes dræbte. Ligeledes kan den nævnte Minister, naar saadant skønnes fornødent til Sygdommens Undertrykkelse, paahyde, at hele Besætninger, hvori Sygdommen er udbrudt, eller Dele af samme skulle nedslaaes.

Enhver Hest, som efter Dyrlægens Erklæring er befængt med Snibe eller Springorm, skal dræbes. Opstaar der Mistanke om, at Snibe er udbrudt i en Besætning, og give Omstændighederne Grund til at frygte, at Smitten derfra kan have forplantet sig videre i større Omfang, kan Politimesteren, dog kun saafremt Veterinærhygixus eller det veterinære Sundhedsraad deri erklære sig enige, lade den eller de mistænkte Heste nedslaa, for at komme til Visshed i Sagen.

Er en Hestebesætning paa Grund af Mistanke om Snibe bleven affpærret, kan Ejeren forlange, at der inden 4 Ugers Forløb tages Bestemmelse om enten Affpærringens Ophør eller Nedslagning af det mistænkte Dyr. Det offentlige er i saa Fald berettiget til at underkaste Dyret en Malleinprøve; omkommer Dyret som Følge af Prøven, er Ejeren berettiget til Erstatning, som om Nedslagning havde fundet Sted.

De Dyr, som saaledes dræbes, skulle obduceres, og de derom optagne Forretninger gennem Amtet uden Ophold indsendes til Indenrigsministeren. Ejeren er berettiget til inden en af Politimesteren bestemt Frist for egen Regning at tilkalde en eksamineret Dyr-læge til at være til Stede ved Obduktionen og deltage i Afgørelsen af Spørgsmaalet, om Dyret har været angrebet af den angivne Sygdom. Viser der sig Tvivl eller Uenighed herom imellem Dyr lægerne, afgøres Sagen af det veterinære Sundhedsraad.

Forinden Nedslagningen lader Politimesteren Dyrene taksere af 3 af ham dertil udvalgte Mænd. Dyrenes Værdi bestemmes efter deres Tilstand ved Nedslagningen, dog saaledes, at der ikke tages Hensyn til den virkelige eller formodede Smitsot, der foranlediger denne; i Beløbet afdrages Værdien af Dyret i dræbt Tilstand. Den saaledes udfundne Sum udbetales Ejeren fuldtud, saafremt Obduktionen giver det Resultat, at Dyret ikke var angrebet af nogen af de i nærværende Paragraf ommeldte Sygdomme; i modsat Fald tilkommer der ham kun $\frac{1}{2}$ af den nævnte Sum.

Saafernt Ejeren selv ved Forhold, der ere ham bekendte, maatte have givet Anledning til, at et nedslaaet Dyr er blevet angrebet af den paagældende Sygdom, fortaber han den Ret til Erstatning af det offentlige, der ellers vilde have tilkommet ham.

Erstatning samt Udgifter ved Taksation og Nedslagning udredes af Statskassen.

§ 9.

Opstaar der Formodning om, at en Hund er angrebet af Hundegalskab, skal saadant uophølgelig anmeldes i Kjøbenhavn for Politidirektøren, i de øvrige Købstæder for Politimesteren og paa Landet for Sognefogden, der have at paase, at Dyret straks forsvarelig lænkes og affpæres, samt at foranledige, at det snarest muligt undersøges af en Dyr læge; kun saafremt forsvarelig Lænkning og Affpærring ikke kan finde Sted, skal det straks dræbes. Erklærer Dyr lægen Hunden for gal, bliver den ligeledes straks at dræbe. Den dræbte Hund obduceres, og Forretningen indsendes uden Ophold til